מאת אביגיל ינאי

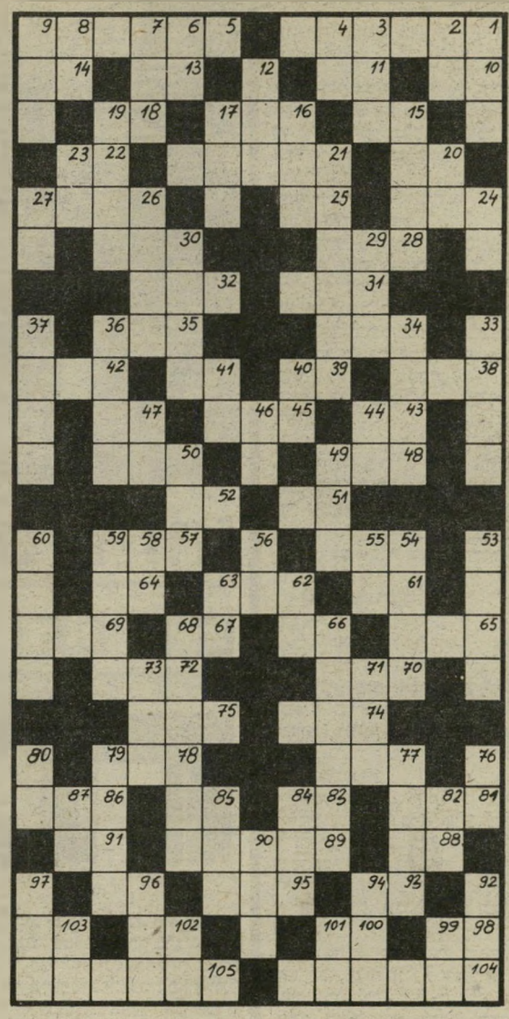

מאוזן:

1) תכונות המתאימות לתפקיד המסוים; 5) בן לכת אצילים ואנשי־צבא ביפן; 10) זז ממקומו; 11) קבוץ בצפון; 13) מחפש; 14) שאינו מבני המקום; 15) בסולם התוים; 16) חרב; 18) נוזל החיים; 20) תופעה בלתי משתנה בטבע; 21) תפילה קצרה הנאמרת בבקרים בכניסה לביה"כנ (2, 3); 22) איבר נשי; 24) מגזע שם; 25) מקור מים רבים; 26) ניחא. לו יהי כן; 28) אחת מערי המקלט בישראל; 30) חיצות רבה; 31) יין שרוף; 32) בהשאלה — גמול, שכר על מאמץ; 34) ענן שמים; 35) מה שהיה לביאליק בגנו; 38) שעור טוב; 39) בת־קול; 41) חומה; 42) הנח; 43) אלוהים; 45) כניסה; 48) כיח. ריר; 50) צמח בראשית צמיחתו; 51) אדמת טיט; 52) בעליו הראשון של מערת המכפלה; 54) תר ובדק; 57) ניתק; 61) תואר הולנדי; 62) מצוקה; 64) אחי קין והבל; 65) חוד הסכין; 66) איבר בגופנו; 67) דורון; 69) הגה רעיון חדש; 70) וראי; 72) שאינו נושא פרי; 74) בסיס. יסוד; 75) פחד; 77) חבל ארץ במצרים; 78) גמגם. התבלבל; 81) יחידה צבאית המצליחה „מעל למצופה"; 83) זחל של עש הבגדים; 85) נהר באיטליה; 86) צמח בר; 88) הוראה; 89) אינה תושבת עיר; 91) מכיון; 93) הבנה, ידיעה; 95) תסס. העלה קצף; 96) צעיר עזים; 98) נחלש; 100) מזון משמים; 102) נקי מעוון; 103) מילת ברירה; 104) ההר שעליו שכנו אפולו והמוזות; 105) אשת אוריסאוס הנאמנה.

מאונך:

1) איבר של „התרוממות"; 2) אציל; 3) משל בעוז ובתוקפנות; 4) מטבע מן המזרח הרחוק; 6) לא חי; 7) פרח נוי; 8) בימים משכבר; 9) החלק העליון של הרגל; 12) ספג. ינק; 15) סוג צמחים שגידולם אטי; 16) אבן טובה; 17) חלב חמאה; 19) מסלק. או מסית מן הדרך הישרה; 20) אבי הבעל; 21) אמנות ההבעה של רגשות ע"י תנועה; 23) דיי לחכם (ברמז); 24) הביע. סיפר; 26) אחד ממיני הבהמה הטהורה; 27) כלי עבודה; 29) שמה העברי (ר"ת) של חברת אליאנס להשכלת יהודים; 30) כברה גדולה לניפוי גרגרים; 33) גז אלמתכת מקבוצת ההלוגנים; 34) צרעת; 36) שגור בפה; 37) מקום החבור של איברים בגוף; 40) שני עמודים בספר; 41) טבעת לסימון בהמות; 44) בכיה; 46) סימון על בגד; 47) משענת; 49) צמח המשמש גם תחליף לנפה; 50) נעקר, נתלש; 53) משימה שהטילו על מישהו; 54) אחד משמותיו של יתרו; 55) שמא; 56) תואר לנכבד מוסלמי; 58) אביון; 59) מי שיש לו מה שיש. בכמות רבה; 60) כח רב; 62) נצח; 63) סופר יהודי (ש"מ); 66) יין האסור ליהודים בהנאה; 68) שיעור ההישג בעבודה ביחס למאמץ שהושקע בה; 71) קנה; 73) כלי־זין עתיק; 76) בן־אדם; 78) הקטנה; 79) חלק בתלמוד העוסק בדינים וחוקים; 80) ילדים; 82) סיום; 84) חיבר. צרף; 85) גומה בקרקע; 87) קריאת צער; 90) דרס; 92) שר־הד.לסטים; 94) נטל; 96) מקום נמוך מאד; 97) משק חקלאי; 99) מיניסטר; 101) מילת זרוז; 102) נעימות; 103) גם.

„אני לא רוצה לעסוק עוד בפוליטיקה"

(המשך מעמוד 43)

כותב את החלומות שלו במחברת חלומות ונותן לי לקרוא. זה ממש מרתק, אבל זה גם כל־כך אישי, שאני לא יכולה לספר בלי לשאול אותו.

מהחלומות האולי פחות־אישיים, אני יכולה לספר לך שהוא חלם כי הוא מנסה להגיע לגן־שמואל והוא כל הזמן מפסיד את האוטובוס. פעם אחרת חלם שהוא בדרך לגן־שמואל והוא עוצר טרמפים, וכל המכוניות שעוברות לא נוסעות בכיוון שלו. את מתארת לעצמך איזו בדידות. איזה מיסכן שהוא? זה נורא.

● אתם רוצים ילדים?

אני מאוד רוצה.

● ואורי?

גם.

● אתם מדברים על זה?

המון.

● אני רוצה לשאול אותך שאלה קשה. היום את בת 34, אם אורי לא ישוחרר לפני תום 17 השנים, הוא ישתחרר כשתהיי בת 39 ואז זה יהיה גיל קצת מאוחר בשביל להיכנס להריון. חשבת על זה?

מה. את מאמינה שלא ישחררו אותו קודם? אל תגידי לי את זה, אני לא מאמינה שיקרה מצב כזה:

● האם במשך השנים לא נשבר לך, לא התעייפת?

יש תקופות שנשבר לי לפעמים. כן.

● ואז מה?

זה עובר.

● לא חשבת פעם לתת צ'אנס ליחסים עם גבר אחר?

חשבתי, אבל עובדה שזה לא קרה. אני לא אהיה כנה עם עצמי אם אגיד שלא. עובדה שזה לא קרה. בשבילי קיים רק גבר אחד: אורי אריב.

■ ■ ■

מביתה של לאה נפעתי לגן־שמואל. לשוחח עם אורי וטובה אריב, הוריו של אורי. טובה היתה בחדר. אורי היה בבית־החרושת. עד שהוא הגיע, גילגלנו שיחה:

● טובה, את זוכרת את הרגע שבו הודיעו לך שאורי נעצר?

זה היה יום חמישי. יומיים או שלושה אחרי שנעצר. אני זוכרת כמו את־מול. עמדתי ואפיתי עוגת־שמרים לכבוד שבת. דפקו בדלת, ומישהו מהמישטרה בא ואמר שאורי עצור בעכו.

לא תיארנו לעצמנו מה עומד לקרות. חשבנו שזה משהו קטן, לא חשוב. והחלטנו שאורי יסע לראות מה קרה. באותו ערב נשכבנו לישון מוקדם ולא שמענו חדשות. רק אחר כך סופר לנו שמעצרו של אורי הוצג כפרשה נוראה. אנחנו לא ידענו על זה.

כל מה שידעתי בשלב ההוא שאורי נעצר על קשר עם פלסטינים. ידעתי שהוא מעוניין בקשר הזה, ולא ראיתי בזה שום פסול. גם אני מאמינה ברקיום האמנתי בדו־קיום איתם — ואיך אפשר דו־קיום בלי ליצור איתם קשר? אחר־כך כל מיני אנשים התחילו לבוא אלינו לחדר. כמו לניחום אבלים. בלי שנדע מה קרה. בא מישהו מרחובות, איש צבא בדרגה בכירה. הוא לא היה אצלנו שנים. פיתאום הופיע. ההתייחסות היתה כאילו קרה אסון גדול. לקח לנו זמן לתפוס מה קרה. פיתאום לאה הופיעה — ואת לאה כמעט שלא היכרנו — וסיפרה על המעצר.

● מתי ראית את אורי לראשונה אחרי שנעצר?

אחרי עשרה ימים. אולי יותר.

הירשו לנו אז להביא לו משהו לאכול. פגשנו אותו בחדר של החוקר. יכולנו רק לנחש מאיזה תנאים הוא בא. אני עדיין לא חושבת שאנחנו יודעים הכל על מה שעבר עליו: היה אז חורף קשה, ואורי תמיד נורא סובל מקור.

הוא לקח את השניצל. החזיק אותו ואכל אותו כאילו הוא יושב בשרתון. זה לא יפה שאני כאמא. אומרת — אבל היתה בו כזו מידה של איפוק ואצילות. המאפיינים את התנהגותו כל הזמן.

● מה אמר לכם?

שרומה, שהתגלה לו כי דיבר עם אנשים שלא התכוון לדבר איתם.

● מה את חושבת היום על מה שעשה?

אני מבינה איך אורי נקלע לזה. אני לא מורידה את האחריות מאיתנו. הוא פרי של אמונה מאוד תמימה. אנחנו לא הכשרנו אותו לעולם האכזרי. נתנו לילדים שלנו אומני־פוטנטיות. הרגשה של יכולת גדולה מהם. שהיא לא ריאלית. הרגשה שאתה אישית יכול לשנות את העולם. שאם אתה מאמין במשהו — עשה זאת בכל נפשך ומאודך. חינכנו שאתה לא יכול להיות סוציאליסט רק במחשבה. אתה חייב להיות סוציאליסט גם באורח חייך.

דבר נוסף: אורי לא הכיר את המנטליות הערבית. אורי לא ידע איך להתנהג עם ערבים. מעבר לזה, רעיון הדו־קיום עם הערבים הוא רעיון נכון. אחרת אי־אפשר לחיות כאן. אבל הוא הלך להגשים את זה בלי כלים. בלי נסיון.

כשקרה מה שקרה סביב ששת־הימים, אורי חיפש דרך, ובציבור המבוגר והמנוסה של הקיבוץ הוא לא מצא סביבה אנושית שתהיה שותפה למה שהוא מרגיש. הוא פחד שאם לא נעשה, נגיע לאן שהגענו באמת, ודי חזה מראש תהליכים שאכן אירעו. ואז אנחנו עוד התווכחנו איתו ולא יכולנו לקבל את הגירסה שלו.

לגבי עצם המעשה שלו, הרי שהמעשה תמים ודון קישוטי...

● בשאת חישבת איך שהוא חי בבלא, איך את מרגישה?

מהבחינה האנושית אין לי מילים להגיד איך אני מכבדת ומעריכה את כל התנהגותו. התייחסותו, המישמעת העצמית, יחסו לחבריו לכלא.

אורי: אצילות, אצילות־נפש — זו המילה. איך ליבאי אומר באנגלית? האינטגריטי של אורי. יש בו איזה מין שיעור־קומה עם שאר־רוח.

טובה: זה נשמע כמו איזו התפארות שאבא ואמא אומרים על הבן שלהם. אבל הוא חי בגיהינום אנושי ושומר על צלם־אנוש, ותמיד כשבאים אליו נרמה כאילו הוא מגיע מהספיריה הקרובה, ולא נשאר לנו אלא להשתאות ולהשתומם על מידת כוח־הסבל שלו.

אני אומרת לך בוודאות, אילמלא העמידה שלו, לא יודעת איפה היינו נמצאים היום. אחרי 12 שנים.

אורי: את חושבת שזה יעזור, טובה, כל הדברים שאת אומרת? הרי כבר אמרנו הכל. כל הסטריפטיז הזה, למי זה עוזר. כשאי־אפשר לדבר באמת על דברים שכואבים?

טובה: צריך להגיד שוב ושוב. שיגלו מידה של אנושיות. שיבינו ששילם את חובו.

אורי: את יודעת למה הם מחזיקים אותו עדיין. למה הם מחזיקים בו?

● מה דעתכם על המסירות של לאה לאידי?

טובה: זה מזל כל־כך גדול! אנחנו לא יודעים אם לה יש מזל שהיא חברתו של אורי. אבל בטוח שלאורי יש מזל גדול שלאה חברה שלו. יש בה שילוב של נשיות ואידיאליזם עם פרקטיות. עם עמידה על שתי רגליים על הארמה. זה המזל של אורי, כי חסר לו מימד מציאותי. אורי הוא קצת אסטרונאוט.

אני מעריצה את לאה.

אורי: לאה היתה הראשונה שהצליחה להביא את אורי להתפשר עם משהו. יש אנשים שלא כל־כך בנויים להתפשר. שידוע להם מה רוצים. זו זכותה הגדולה. היא לא נתנה לו לתעל אותה לאן שרצה. היא הופיעה כאדם עצמאי שלא מסכים תמיד עם אורי.

וכך, כמו ששני אנשים הנמצאים ביחד צריכים להתעגל, באיזושהי צורה גם הוא התעגל. לגבי כל אדם זו אמירה בנאלית. לגבי אורי זהו הישג גדול.

אני חושב שמערכת היחסים ביניהם היא בעלת משמעות בלתי־רגילה.

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

★ **קורסים**
ספרות נשים - קוסמטיקה - פדיקור מניקור
הוצאת שיער בחשמל לצמיתות (אפילציה)

★ **סלון ומכון יופי**
תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול, צביעות, פסים, טיפול פנים, איפור, הוצאת שיער לצמיתות (אפילציה) ובשעוה

★ **הכנת כלות**
• מחירים עממיים • שרות מעולה

1983

ת"א, דיזנגוף 190 (יחידת 4) 226066, 229388

תן טרמפ לחייל